

Кохання НІКОЛАСА

Текст
Жіля Тібо

Ілюстрації
Бруно Сент-Обена

Жеремі Бове, чемпіону з хокею

Ж. Т.

Кароль

Б. С.-О.

Був теплий і погожий день. Щойно я від'їхав велосипедом від будинку, як зустрів милу Колін.

— Ніколасе! Ніколасе! — засмучено покликала вона. — Мій кіт утік. Він заліз на дерево і не хоче злазити.

За секунду коляска Габі була відремонтована. Вона була така щаслива, що **ЧМОК! ЧМОК! ЧМОК! ЧМОК!** — поцілувала мене чотири рази у щічку. Було тепло, було приємно... та й усе! Я витер щоку, сів на велосипед і поїхав далі.

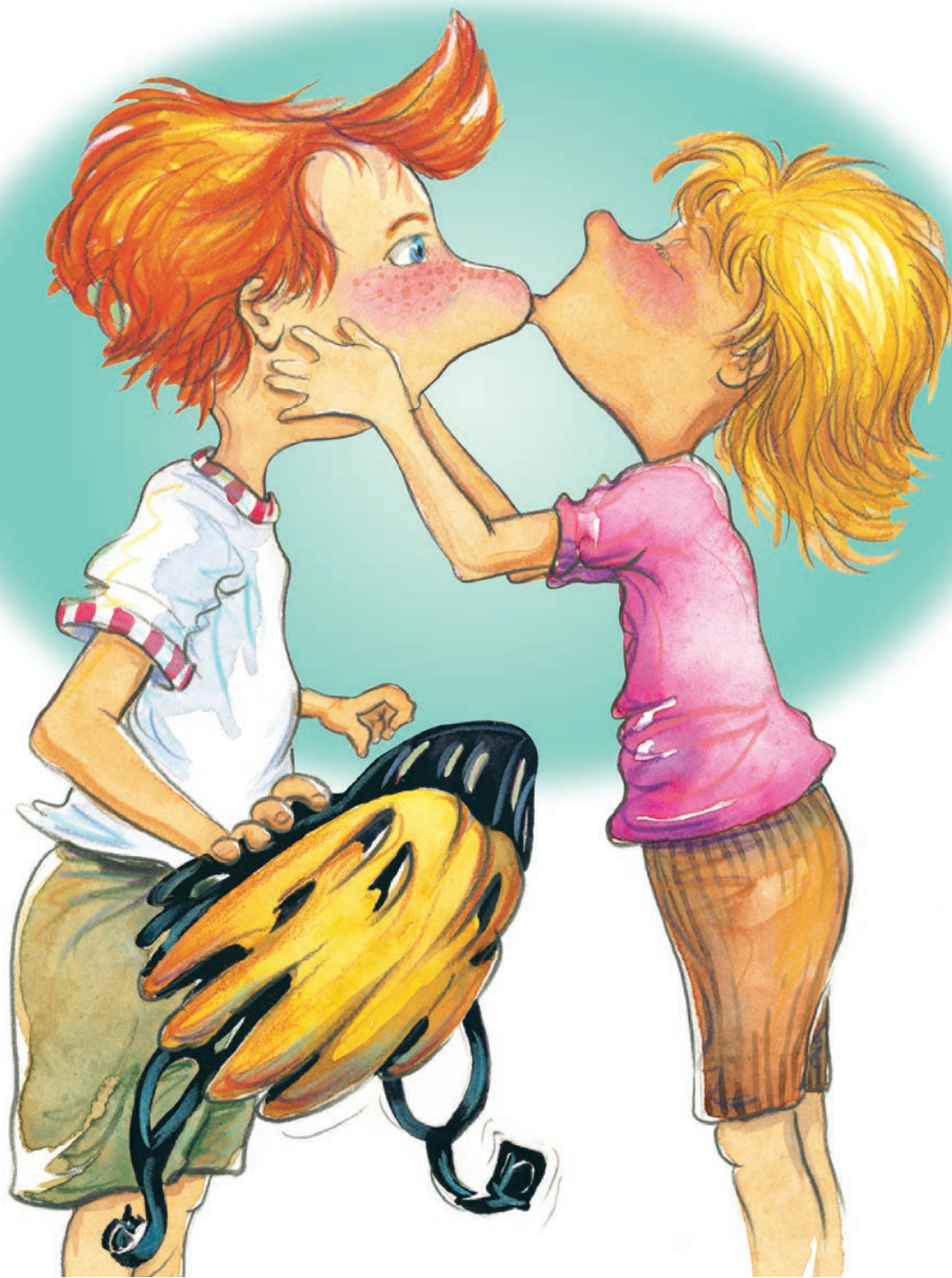
Трохи пізніше, дорогою до парку, я їхав поруч фантастичної Матільди, найкрасивішої дівчинки в усій школі. Раптом, **Дуф!** Задня шина її велосипеда тріснула.

— Зачекай хвилинку! — сказав я фантастичній Матільді. — Я зараз повернуся!

Коли настав час повертатись додому, Хлоя підійшла до мене, заплющила очі й подарувала найсором'язливіший поцілунок. ЧМОООК...

Було приємно, було тепло... і було прекрасно!
Я почервонів з голови до ніг. Мої коліна так підкошувались, що я ледве міг крутити педалі...

